

Expedice Arutaretil IV. a V.

Ve dnech 24. – 25. 3. a 9. – 10. 6. 2017 se konaly další Expedice Arutaretil. V pořadí čtvrtý jsme zahájili netradičně v Muzeu bratří Čapků hrou, kterou si pro nás připravila paní Eva Hylmarová. Museli jsme zapnout mozkové závity, ale nakonec jsme vše zvládli. Paní Hylmarová nám velmi poutavě vyprávěla o životě Karla Čapka, mohli jsme se jí ptát na cokoli a pokaždé nám odpověděla. Nakonec jsme měli možnost prohlédnout si i posmrtnou masku Karla Čapka a odlitek jeho ruky. Bylo to pro nás velmi zajímavé. Poté jsme se přemístili opět do školy, abychom mohli pokračovat tak, jak to už většina zná. Všichni jsme si sedli do kroužku se svou knihou a postupně jsme je představovali ostatním, někteří přečetli i úryvky ze své knihy.

Tentokrát jsme měli možnost objednat si pizzu, kterou nám pan Novák přivezl z Dášanky až do školy, takže jsme mohli povečeřet a pokračovat ve čtení. Tentokrát nám tato činnost zabrala mnohem více času, protože se všichni o představované knihy zajímali a měli spoustu podnětných otázek. Na připravenou deskovou hru tudíž nebyl již prostor, raději jsme zvolili sledování představení Járy Cimrmana *Dobytí severního pólu*. Naprostá většina zhlédla představení až do konce. Ráno se nám moc vstávat nechtělo, ale po vydatné snídani jsme byli již opět plni sil a energie. S chutí jsme se vrhli na literární hru, na jejímž konci nás čekal poklad v podobě čokoládových penízků a dalších bonbónů, které jsme našli v pravé truhle ;-).

Poslední setkání na Expedici Arutaretil se neslo opět v podobném duchu. Bez knih, čtení, otázek a různých názorů na uváděné knihy si to už nikdo nedovede představit. Ani tentokrát jsme nestihli před filmem hru, ale bylo to dáno tím, že se řady zájemců rozrostly a schází se nás mnohem více. A to je super! Večer jsme si pustili opět krásně zvolené představení *Dlouhý, Široký a Krátkozraký* z repertoáru Divadla Járy Cimrmana. Ráno jsme navázali vtipnou aktivitou, při které jsme byli rozděleni do skupin a každá skupina dostala trochu jiné zadání. Všichni si ale museli připravit otázky pro *Děda Vševěda*, který nám měl pomoci vyřešit těžké úkoly, jako např. kde má Jeníček a Mařenka vzít recept na perníček, na kterém se stali závislí po návštěvě u perníkové chaloupky. Aby to nebylo tak jednoduché, muselo být vše v rýmech. A na závěr jsme se taky něco měli naučit. Každý si vylosoval jeden literární pojem a naším úkolem bylo naučit jej co nejvíce dětí. Zpočátku to byl chaos, protože jsme se každý snažili předat své vědomosti ostatním, ale postupně jsme našli systém a zároveň jsme se učili i nové pojmy ostatních. Zvítězil ten, kdo naučil největší počet dětí „svůj“ výraz.

Všechno ale jednou skončí. I tato expedice se chýlila ke konci a my jsme se museli sbalit a odcházet domů. Už se ale těšíme, až v novém školním roce opět uskutečníme další setkání na Expedici Arutaretil.

M. Müllerová, T. Petrusová, D. Pelc